

קם רבי אלעזר ואמר, והא קדם דגלו ישראל
ושכינתא, במאי הוה מקיימין שלוח הקן,
אמר ליה רבי שמעון, ברי, בגין לאתערא
רחמין על אינון נפשין ורוחין ונשמתין, דהו
אזלין בגלותא בגלגולא מתתרכין מגופיהון
דאתחברו, דעלייהו אתמר דקודשא בריך הוא
הוה בונה עלמין ומחריבן, דאשתארו חרבין
גופיהון מנייהו, ומניעו דברכאן לעילא גרים
ונהר יחרב ויבש, והכי אוקמוהו אתחרב בית
ראשון והארץ היתה תהו ובהו. (דף כג
ע"ב) אתחרב בית שני וחשף על פני תהום,
ובגין אלין נשמתין דאתבריו קדם דאתברי
עלמא ולית לון גופין, בגין לאתערא רחמי
עלייהו, הוה מקיימי האי פקודא, אמר ליה,
אבא, אם פן תלמיד חכם דאיהו מסטרא
דמחשבה, דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה
ליבראות, האי אורייתא איהי פן לתלמיד
חכם, אם פן אתתא דילה אמאי צריכא יבום,
דהא לא שוה אפרשותא מארי מתניתין
לתלמידי חכמים משאר בני נשא, אמר ליה,
ברי, ודאי צריכה יבום, לאלין נשמתין דאזלין
ערטילאין משית יומי בראשית.

אמר ליה, והא פתיב (ויקרא כז) לא יחליפנו
ולא ימיר אתו וגומר, וכי האי אתתא
דאיהי קדש קדשין, תהא קינא למאן דלאו
איהו ממינה, דהא פתיב (בראשית א כד) תוצא
הארץ נפש חיה למינה, ולית לה הרפכה אלא
ממינה, אמר ליה, בני, גלגולין אינון רזא
דחרכבה, פגון מאן דמרפיב אילנא דלאו איהו
מיניה באילנא אחרא, פגון מאן דמרפיבין
אלנין דא בדא, אבל עקרא דאם המר ימירנו,
צריך דיהא קדש בקדש, דאילנא אית מסטרא
צריך שיהיה קדש בקדש, שיש עץ מצד הטמאה שהוא רע, ובשבילו נאמר לא ימיר אתו טוב

קם רבי אלעזר ואמר: והרי קדם
שגלו ישראל והשכינה, במה
היו מקיימים שלוח הקן? אמר
לו רבי שמעון: בני, כדי לעורר
רחמים על אותן נפשות ורוחות
ונשמות שהיו הולכות בגלות
בגלגול, מגרשות מגופיהם
שנחברו, שעליהם נאמר
שהקדוש ברוך הוא הנה בונה
עולמות ומחריבן, שנשארו
חרבות גופותיהם מהם, ומניעת
הפרכות למעלה גרמה, ונהר
יחרב ויבש. וכך פרשוהו, נחרב
בית ראשון - והארץ היתה תהו
ובהו. נחרב בית שני - וחשף על
פני תהום. ובשביל הנשמות
הללו שנבראו קדם שנברא
העולם ואין להם גופות, כדי
לעורר עליהם רחמים היו
מקיימים את המצוה הזו. אמר
לו: אבא, אם פן, תלמיד חכם
שהוא מצד המחשבה, שנאמר
בו ישראל עלה במחשבה
להבראת, התורה הזו היא בן
לתלמיד חכם, אם פן, למה
אשתו צריכה יבום, שהרי לא
שמו הבדל בעלי המשנה בין
תלמידי חכמים לשאר בני אדם?
אמר לו: בני, היא ודאי צריכה
יבום לנשמות הללו שהולכות
ערטילאיות מששת ימי
בראשית.

אמר לו: והרי כתוב לא יחליפנו
ולא ימיר אתו וגומר, וכי האשה
הזו, שהיא קדש קדשים, תהיה קן
למי שאינו ממינה, שהרי כתוב תוצא
הארץ נפש חיה למינה, ואין לה
הרפכה אלא ממינה? אמר לו:
בני, הגלגולים הם סוד של
הרפכה, כמו מי שמרפיב עץ
שאינו מינו בעץ אחר, כמו מי
שמרפיבים עצים זה עם זה,
אבל העקר של אם המר ימירנו,
ובשבילו נאמר לא ימיר אתו טוב